

ציל אשבת פרשת ניצבים-וילך

לקראת השבת האחרונה של השנה, שבת פרשת ניצבים וילך, אנו רוצים לאחל לקוראים ולכל בית ישראל שנה טובה ומב' רכת.

שנה שימלא ה' משאלות לבנו לטובה אמן. שנה שניצנה לעשות את רצון ה'. שנה שה' יהיה שמח בנו ובכל מעשי ידנינו. שנה של בשורות טובות, ישועות ונקמות, אמן ואמן.

אבת פאוקו

הקשה אמור על קצוות האליון.

פינת המקדש

התמונה מתארת את קיום מצוות הקהל : אספת כל עם ישראל במוצאי שנת השמיטה בבית המקדש. באסיפה קורא המלך מתוך ספר דברים. בעזרת הנשים בבית המקדש נבנתה במת עץ גדולה ועליה עמד המלך ונהל את המעמד.
מקור התמונה: מכון המקדש

מתוך מעיינה של תורה

פרשת ניצבים: "אתם ניצבים היום כולכם"

חסידים ומתנגדים מחולקים ביניהם לגבי נוסח התפילה. החסידים מקדימים "הודו" לפני "ברוך שאמר", ואילו המתנגדים מקדימים "ברוך שאמר" לפני "הודו" – אולם משתווים הם ביניהם בהגיעם ל"יהי כבוד" ... כשמדובר בכבוד שמים, יש לחדול מכל חילוקי הנוסחאות והדעות ולהתלכד לכוח אחד, כדי להגן על "יהי כבוד ד' לעולם".... (מפי השמועה)

פרשת וילך: "ואנכי הסתר אסתיר"

אפילו בהסתרות הגדולות והעמוקות ביותר, גם כן ימצא ה"אנכי". הבטחה היא זו שניתנה לנו מהשם יתברך, כי יהיה אתנו אפילו בתוך ההסתר המעובה והחשוך ביותר.... (הבעש"ט ז"ל)

הסתר פנים נגרם בעיקר מכך שבעת צרה אין ישראל פונים מיד ובמישרין אל השם יתברך בתשובה ותפילה, אלא תחילה מבקשים הם הצלה על ידי אמצעים טבעיים ואנושיים, כיוון שהם תולים את העונש בסיבות מדיניות או כלכליות, והיינו "כי פנה אל אלהים אחרים". אלמלי היו פונים לאלתר אלי, לא הייתי ממילא מסתיר את פני. (לפי ספוריו).

תפילות אמוצאי שבת

בתפזורת הבאה מסתתרים 10 מושגים מהפרשה. בהצלחה!

א	ח	ה	י	ר	ד	נ	ט
ג	ה	נ	ס	ת	ר	ו	ת
ה	ס	ת	ר		ד	ס	ו
ח	ו	ט	ב	ע	צ	י	מ
ז	א	ז	מ	כ	ה	ח	י
ק	ב	ר	ה	ג	ע	ו	ג
ו	מ	ב	ש	מ	א	נ	ב
א	י	ת	ה	ק	ה	ל	נ
מ	מ	פ	ה	ש	י	ר	ה
ץ	צ	ש	ו	ר	ש	ס	ס
ל	ה	א	ד	מ	ה	ע	ק

פינת ההלכה

עשרת ימי תשובה: תקון המעשים ופיוס החברים עפ"י מן הראשון לציון, הרב עובדיה יוסף שליט"א

בעשרת ימי תשובה יפשפש במעשיו לשוב בתשובה שלמה ממעשיו הרעים שעשה בכל ימות השנה, ואפילו אם המעשה שעשה הוא ספק אם יש בו עבירה, צריך לעשות תשובה על כך. ואדרבה, ספק עבירה צריך תשובה יותר מעבירה ודאית, כי יותר מתחרט כשיודע בעצמו שעשה עבירה, מאשר כשאינו יודע בוודאי שעשה עבירה. וישתדל כל אדם להרבות במצוות ובצדקות ובמעשים טובים בעשרת ימי תשובה, כדי להכריע את הכף לזכות. וכבר אמרו חז"ל (קדושין מ, וכן כתב הרמב"ם בהלכות תשובה פרק ג', הלכה ד): לעולם יראה אדם את עצמו כל השנה כולה, כאילו חציו זכאי וחציו חייב, וכן כל העולם כאילו חצאו זכאי וחצאו חייב. {לפיכך, אם הוא} חטא חטא אחד, הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף חובה, וגרם לו השחתה. {אבל, אם הוא} עשה מצווה אחת, הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה. וטוב להרבות בימים אלו בלימוד ספר מוסר יותר מבכל השנה, כגון בספר "שערי תשובה" לרבינו... יונה, ו"הלכות תשובה" לרבינו הרמב"ם.

אל יאמר אדם שאין תשובה אלא מעבירות שיש בהן מעשה, כגון זנות וגזל וגניבה. אלא, כשם שצריך אדם לשוב מאלו, כך הוא צריך לחפש בדיעות רעות שיש לו, ולשוב מן הכעס, ומן האיבה, ומן הקנאה, ומן ההיתול, ומרדיפת הממון והכבוד, ומרדיפת המאכלות וכיוצא בהן, מן הכל צריך לחזור בתשובה. ואלו העוונות קשים מאותם {עוונות} שיש בהם מעשה, {מפני} שבזמן שאדם נשקע באלו, קשה לו לפרוש מהם, וכן הוא אומר: "יעז'ב רשע דרכו, ואיש און מחשב'תיו, ויש'ב אל-ד' וירחמהו, ואל-אל קינו פי-ירבה לקלוח".

אל ידמה אדם בעל-תשובה, שהוא מרוחק ממעלת הצדיקים מפני העוונות והחטאים שעשה, ש{הרי} אין הדבר כן, אלא אהוב ונחמד הוא לפני הבורא כאילו לא חטא מעולם, ולא עוד, אלא ששכרו הרבה, שהרי טעם טעם החטא ופרש ממנו, וכבש יצרו. אמרו חכמים: "מקום שבעלי תשובה עומדים, אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד בו", כלומר - מעלתם גדולה ממעלת אלו שלא חטאו מעולם, מפני שהם כובשים יצרם יותר מהם.

סיפור אפרסת השבוע - כי קרוב אליך הצבר מאז

(מתוך אתר ערכים)

מובא במדרש: אליהו הנביא פגש בצייד אשר מעולם לא למד תורה, ובילה את ימיו בטוויית חבלים מפישתן, באריגת רשתות, בחפירת שוחות ובהטמנת מלכודות. איש פשוט, תם וישר, הנהנה מיגיע כפיו.

אליהו פנה אליו בשאלה מפתיעה: "מדוע אינך לומד תורה?"

"נשמע מזרז", הרהר הצייד. "אני ולימוד תורה? הן התורה ניתנה לרבנים, והרי אני אדם כה פשוט. מה עוד רוצים ממני?"

"בינה לא ניתנה לי מן השמים", משיב האיש. לדעתו, 'אין לו ראש' ללימוד התורה.

שאל אותו אליהו הנביא: "ומי לימד אותך לטוות חוטים ולארוג רשתות? מי לימד אותך את אורחות חיי החיות? מי לימד אותך לחפור שוחות ולהטמין מלכודות? מי לימד אותך להסוות אותן באמנות כה רבה?"

"אה, לכך ניתנה לי בינה מן השמים!" השיב הצייד.

אמר לו אליהו הנביא: "ישמעו אזניך מה שפיר מדבר! לעסוק בצורכי פרנסה ניתנה לך דעה, ואילו לעסוק בעסקי הנשמה לא ניתנה לך דעה? להשיג את צורכי העולם הזה עזרו לך, ולהשיג את נצחיות חיי העולם הבא – לא יעזרו לך?"

לאליהו הנביא היתה כוונה ברורה: הוא רצה לפקוח את עיניו, להבינו דבר בסיסי: אמנם אמנות הציד היא מלאכה פשוטה, הצייד לא יתעשר ממנה, אולם היא נותנת לו לחם לאכול, ודי לו בכך.

כך גם בתורה! על האדם להשתדל להשיג ככל יכולתו, לפי דרגתו. אל לו לזלזל בכל הישג רוחני, ולו הקטן ביותר! וכפתגמו של בעל "חובת הלבבות" "כי המועט בעיניך - רב הוא בעיניו" (של הקב"ה).

אמנם ישנם תלמידי חכמים המחדשים חידושים מעמיקים בתורה ובונים עולמות רוחניים. מצויים גם ראשי ישיבות הבונים היכילי תורה ומלמדים תלמידים רבים. והם אכן הופכים להיות עשירים מופלגים. אולם עם זאת, הרי כל אדם צריך לחיות. גם מבחינה רוחנית קיימים אנשים המרוויחים את מחייתם לחיי נשמתם ביושר, כדי שיהיה להם לחם לאכול מבחינה רוחנית.

מקובל הוא הפתגם: "התורה אינה קטנה מדי אפילו עבור הגדול שבישראל, ואינה גדולה מדי עבור הקטן שבישראל!" כשם שבפרנסה לא מקובל לומר: "הכול – או לא כולם", אלא האדם משתדל כפי יכולתו להביא לחם לביתו, כך גם בתורה עליו ללמוד כפי יכולתו.

הקבלה זו בין פרנסה גשמית לרוחנית, רמוזה בברכת כהנים הברכה: "יברכך ה' - בממון, מקבילה ל"יאר ה' פניו אליך" – בתורה. לכל אדם מיועד חלקו בתורת ה'.

סיפור אפרסת השבוע - הפיך ובלבבך לעשות

(מתוך שיחת השבוע תשנ"ח)

בעל מכולת בא פעם לפני הצדיק רבי משה מקוברין והתאונן על מיעוט פרנסתו, בעוד שכנו, שיש לו מכולת דומה לגמרי לשלו, נהנה מקוונים רבים ומפרנסה בשפע.

אמר לו הצדיק: "הנני מבטיח לך שגם לך תהיה פרנסה ברווח, אם תקפיד להודות לד' בכל פעם שתראה ששכנך הרוויח יפה, ותאמר: ברוך ד' שנותן ליהודי פרנסה ברווח".

הגיב בעל המכולת: "קשה יהיה לי מאוד לומר זאת באמת ובלב שלם".

אמר לו הצדיק: "בשלב הראשון יהיה קשה לך, אבל במשך הזמן ייכנסו הדברים גם בליבך, כפי שנאמר 'בפיך ובלבבך לעשותו' – כאשר יהיו הדברים 'בפיך', ייכנסו בסופו של דבר גם 'בלבבך'".

אתגר אפרסת

*אלו ניסים ארעו לעם ישראל במדבר, ומוזכרים בפרשה?

*איזה פסוק בפרשה מכיל בתוכו ראשי תיבות אלול?

*"כי קרוב אליך הדבר מאוד" – על מה מדובר?

*מצוות הקהל – היכן מופיעה? ומה אנו יודעים עליה?

*איפה בפרשה אנו לומדים על קיבוץ גלויות ועל תשובת עם ישראל?

סיפור ההמשכים - תת מ'יוחזק

ט. וינברג, באדיבות מרוה לצמא

סיכום הפרקים הקודמים

הרב ויינברגר מארגן שבת מיוחדת לילדים מיוחדים במלון "גלי צאנז" בנתניה.

אמו של אחד הילדים התקשרה וספרה שבנה חלה בחזרת ולכן אינו יכול לבוא לשבת, והרב ויינברגר שוקל איזה ילד מיוחד נוסף יוכל לבוא לשבת במקום הילד שחלה.

לבסוף הוא מחליט על אחד השמות. דוקא לא בין המקרים הקשים ביותר שיש, אבל לבוא אומר לו שהילד הזה ומשפחתו זקוקים לעזרה. הרב ויינברגר משיג את אבי הילד בטלפון, ומציע לו לשלח את בנו המיוחד אליהם לשבת.

שקט בקו. האב המום לגמרי, מתקשה להאמין שהטלפון הזה מגיע אליו, והוא מספר מה כל כך הפתיע אותו בטלפון.

פרק רביעי

"אני נמצא פה בתחנת דלק עם המשפחה", מספר היהודי, "אנחנו בדרך למירון לעשות חלאקה, (תספורת לגיל שלוש) לאחד הילדים שלנו. את ילדנו המיוחד השארנו אצל חברה של אשתי, הילד רגיל אליה ואוהב להיות אצלה בשבתות.

למרבה הצער, נפטר חמיה של החברה. היא ובעלה נוסעים עתה מן הבית. הם התקשרו לומר, שהבן שלנו לא יוכל להיות אצלם בשבת. החלטתי לעשות "אחורה פנה" ולחזור הביתה. אין דבר.

הילדים אמנם מתמרמרים פאן, אבל אין לנו ברירה.

וככה, דקה לפני שאני מתניע את המנוע ורוצה להסתובב ולחזור הביתה, אתם מתקשרים לבקש לארח את הילד שלנו לשבת. יש השגחה יותר פרטית מהשגחה פרטית כמו זו? אדם רק צריך משהו, וכבר הקב"ה שולח לו את הישועה במקום. לפעמים אפילו עוד לפני שבקש.